

1. Legyenek G, H csoportok, $a \in G$ és $b \in H$. Bizonyítsuk be, hogy
- ha van olyan $\varphi : G \rightarrow H$ csoporthomomorfizmus, amelyre $\varphi(a) = b$, akkor $o(b) \mid o(a)$;
  - ha $G = \langle a \rangle$, és $o(b) \mid o(a)$, akkor van olyan $\varphi : G \rightarrow H$ homomorfizmus, amelyre $\varphi(a) = b$;
  - ha $G \neq \langle a \rangle$, akkor a b) állítás nem feltétlenül igaz (legyen $G = D_8$ diédercsoport, $H = Z_4$, és $o(b) = o(a) = 4$).

Megoldás: Vegyük észre, hogy minden homomorfizmusra $\varphi(1) = 1$, ugyanis $\varphi(1)^2 = \varphi(1^2) = \varphi(1)$, és egyszerűsíthetünk $\varphi(1)$ -gyel. Továbbá $\varphi(g^{-1}) = \varphi(g)^{-1}$, mert $\varphi(g)\varphi(g^{-1}) = \varphi(gg^{-1}) = \varphi(1) = 1$, és ugyanígy a másik sorrendben.

Legyen $o(a) = n$.

- Ha $\varphi(a) = b$, akkor $b^n = \varphi(a)^n = \varphi(a^n) = \varphi(1) = 1 \Rightarrow o(b) \mid n$.
- Definiáljuk a $\varphi : G \rightarrow H$ leképezést a $\varphi(a^k) = b^k$ összefüggéssel. Ez jól definiált, mert $a^k = a^\ell \Leftrightarrow a^{k-\ell} = 1 \Leftrightarrow n \mid k - \ell$, s mivel $o(b) \mid n$, ebből következik, hogy $o(b) \mid k - \ell \Leftrightarrow b^{k-\ell} = 1 \Leftrightarrow b^k = b^\ell$. φ művelettartó is: $\varphi(a^k \cdot a^\ell) = \varphi(a^{k+\ell}) = b^{k+\ell} = b^k \cdot b^\ell = \varphi(a^k)\varphi(a^\ell)$, tehát φ valóban homomorfizmus, amely a -t b -be viszi.
- A javasolt példa szerint legyen $\varphi : D_8 \rightarrow Z_4 = \langle b \rangle$, és $\varphi(f) = b$. $\varphi(t) \mid 2$ az a) rész szerint, tehát $\varphi(t) = b^2$ vagy 1 . Így $b^{-1} = \varphi(f^{-1}) = \varphi(tft) = \varphi(t)b\varphi(t) = b$ mindkét esetben, ami ellentmond annak, hogy $o(b) = 4$.

2. Hányadrendű lehet egy hatodrendű elem képe a következő homomorfizmusoknál:

- $Z_6 \rightarrow Z_{15}$
- $Z_6 \rightarrow Z_{12}$
- $Z_{12} \rightarrow Z_6$

Megoldás: Legyen mindegyikben a az első, b a második ciklikus csoport generátoreleme, és φ egy homomorfizmus.

- Az 1.a) feladat szerint $o(\varphi(a)) \mid 6$, másrészt a Lagrange-tétel következtében $o(\varphi(a)) \mid 15$, tehát $o(\varphi(a)) \mid (6, 15) = 3$. Ilyen elem Z_{15} -ben csak 3 van, a $\langle b^5 \rangle \cong Z_3$ részcsoporthoz tartozó elemek. Ezek közül viszont bármelyikbe beleképezhető homomorfizmussal az a az 1.b) feladat szerint, és az egyúttal Z_{15} -be menő homomorfizmus is lesz. Az a képe meghatározza az a összes hatványának a képét is, tehát pontosan három homomorfizmus van Z_6 -ból Z_{15} -be.
- Itt $x \mid 6$ a Z_{12} hat x elemére teljesül (a $\langle b^2 \rangle \cong Z_6$ részcsoporthoz tartozó elemekre), tehát $\varphi(a)$ 6-féle lehet, és a $\varphi(a) = x$ feltételt kielégítő homomorfizmusok valóban léteznek is az 1.b) feladat szerint. Így hat $Z_6 \rightarrow Z_{12}$ homomorfizmus van.
- Az előző két esethez hasonlóan az kell csak, hogy $\varphi \mid 12$ legyen, de ez Z_6 minden elemére teljesül (mert a rendjük osztója 6-nak is), ezért itt is hat homomorfizmus van.

3. Legyen $|G| = 91$. Hány olyan $G \rightarrow G$ homomorfizmus van, ami G -nek legalább két, különböző rendű, az egységtől különböző elemét 1-be viszi?

Megoldás: A Lagrange-tétel miatt G minden eleme 1, 7, 13 vagy 91 rendű. Ha nincs benne 91 rendű elem, akkor a feladat feltételei szerint a két elem rendje $o(a) = 7$ és $o(b) = 13$. De akkor $a, b \in \text{Ker } \varphi \Rightarrow 7, 13 \mid |\text{Ker } \varphi| \Rightarrow 91 \mid |\text{Ker } \varphi| \Rightarrow \text{Ker } \varphi = G \Rightarrow \varphi \equiv 1$. Ha van benne 91 rendű, akkor $G \cong Z_{91}$, és az a, b egyike lehet 91 rendű is, de akkor az generátorelem, tehát ha benne van $\text{Ker } \varphi$ -ben, akkor $\text{Ker } \varphi = G$, különben pedig az előző okoskodás érvényes. Tehát egyetlen ilyen homomorfizmus van, az, amelyik minden elemet az 1-be visz.

4. a) Adjuk meg az $a = (132)(45)$ permutációnak a $b = (254)$ permutációval vett konjugáltját, $b^{-1}ab$ -t.
- b) Melyek konjugáltak S_6 -ban az (1234) permutációval az (123) , $(4523)(16)$, (4321) és $(24)(314)$ permutációk közül?
- c) Hány különböző permutáció konjugálja S_7 -ban az $(123)(45)(67)$ elemet önmagába? És a $(325)(61)(47)$ elembe? Konjugált-e a két elem A_7 -ben is?

Megoldás: a) $a^b := b^{-1}ab = (135)(24)$ (az a ciklusfelbontásában minden elemet a b -nél vett képével helyettesítünk).

- b) S_n -beli konjugálásnál az elem ciklusszerkezete megmarad (mármint az, hogy a diszjunkt ciklusok szorzataként való felírásban milyen hosszú ciklusból hány van), így (123) és $(4523)(16)$ nem konjugált az (1234) -gyel.

Az azonos ciklusszerkezetűek viszont konjugáltak: a két permutációt megfelelő elrendezésben egymás alá írva leolvashatunk egy konjugáló permutációt, ami az (1234) -et (4321) -be viszi: az 1, 2, 3, 4 sorozatot vigye a 4, 3, 2, 1-be, azaz $(14)(23)$ ilyen konjugáló elem.

A negyedik elemnek nem a diszjunkt ciklusokra bontása van felírva, ezért azt még ki kell számolnunk: $(24)(314) = (1423)$, így ez is konjugált (1234) -gyel, pl. a (234) permutáció konjugálja bele.

- c) Tudjuk, hogy egy permutációnak a diszjunkt ciklusok szorzataként való felírása nem egyértelmű: a ciklusokat felcserélhetjük egymás között, továbbá minden ciklusnak az elforgatottjai is ugyanazt a ciklust definiálják. Tehát két azonos ciklusszerkezetű permutációra annyi különböző átkonjugáló elem van, ahányféleképpen a másodikat felírhatjuk úgy, hogy a ciklushosszak sorrendje megfeleljen az első permutáció felírásának. Ebben az esetben egy 3-ciklus és két 2-ciklus szerepel a permutációban. (Ha lennének fixpontok, azokról se feledkezzünk meg, azokat is lehet cserélgetni egymással!) Ezeket úgy kell felírni, hogy elől legyen a 3-ciklus, utána a két 2-ciklus, ahogy a kiinduló permutációban van. A lehetőségek száma $3! \cdot 2 \cdot 2 \cdot 2 = 24$ (3-, 2-, és 2-féle elforgatás, és a két 2-ciklus cseréje lehetséges egymástól függetlenül). Ezért $(123)(45)(67)$ -ből önmagába, illetve $(325)(61)(47)$ -be is 24-féleképpen lehet konjugálással eljutni.

Vegyünk egy átkonjugáló elemet $a = (123)(45)(67)$ -ből $b = (325)(61)(47)$ -be. Ebből a felírásból például a $g = (135)(46)$ elemre $a^g = b$, viszont ez páratlan permutáció: páratlan sok (egy darab) páros hosszúságú ciklusa van. Páros permutációt kapunk ebből, ha egy páratlannal megszorozzuk, például egy transzpozícióval. Ezt meg is tehetjük, ha b -n egy ilyen konjugálást végrehajtunk úgy, hogy b -t b -be vigye, pl. a $t = (61)$ cserét. Tehát a $h = gt = (135)(46)(61) = (13564)$ páros permutációval $a^h = a^{gt} = (a^g)^t = b^t = b$ lesz, következésképpen a és b az S_7 páros permutációiból álló A_7 alternáló csoportban is konjugáltak.

5. Határozzuk meg a következő csoportok konjugáltosztályait és normálosztóit!

$$S_3, \quad S_4, \quad S_5, \quad Q, \quad D_8, \quad D_{2n}$$

Megoldás: Tudjuk, hogy a szimmetrikus csoportok konjugáltosztályai az azonos ciklusszerkezetű elemekből állnak. Így

S_3 -ban $\{1\}$, $\{(\cdot)\}$, $\{(\cdot\cdot)\}$ a konjugáltosztályok

(az 1-ciklusokat itt nem jelöljük, és a pontok mutatják a ciklushosszakat),

S_4 -ben $\{1\}$, $\{(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$,

S_5 -ben $\{1\}$, $\{(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$, $\{(\dots)(\dots)\}$.

A normálosztók a konjugálásra zárt részcsoporthoz, tehát azok a részhalmazok, amelyek teljes konjugáltosztályok uniói, és zártak a szorzásra is.

Minden S_n -ben normálosztó az 1, az A_n és az S_n maga. Az a kérdés, hogy van-e más ezekben a csoportokban. Tudjuk, hogy a transzpozíciók generálják S_n -t, tehát ha van a normálosztóban egyetlen transzpozíció is, akkor az csak a teljes S_n lehet. Tegyük fel most, hogy $N \triangleleft S_n$ ($n = 3, 4, 5$), és N nem tartalmaz transzpozíciót. S_3 -ban már csak az 1, és a $\{1, (\dots)\} = A_3$ jöhet szóba, és ezek valóban normálosztók.

S_4 -ben a konjugáltosztályok mérete a harmadiktól kezdve: 8, 3, 6, és az 1 mindegyik részcsoporthoz benne van, tehát 24-nek valamely osztóját legfőbb 1 + 3 vagy 1 + 3 + 8 formában kaphatjuk meg. Az első $\{1, (\dots)(\dots)\}$ valóban részcsoporthoz is: bármely két különböző másodrendű elemének szorzata a harmadikat adja. Tehát ez egy 4-elemű normálosztó, a V Klein-csoport. A második pedig az A_4 . Tehát csak négy normálosztó van S_4 -ben: $1, V, A_4, S_4$.

S_5 -ben érdemes észrevenni, hogy $\{(\dots)\}$ kigenerálja a teljes A_5 -öt: $(123)(234) = (13)(24)$, $(123)(345) = (12453)$ mutatja, hogy az összes páros permutációhoz tartozó ciklus-szerkezetet megkaphatjuk szorzatként (és akkor persze a generált normálosztóban a teljes konjugáltosztályuk is benne lesz). Másrészt $(12)(34) \cdot (12)(45) = (354)$ miatt $\{(\dots)(\dots)\}$ és $(12345)(32145) = (354)$ miatt $\{(\dots)(\dots)\}$ is kigenerálja normálosztóként az A_5 -öt. Ha egy $(\dots)(\dots)$ alakú elem van a normálosztóban, akkor ennek négyzeteként 3-ciklus is kerül bele, és azzal együtt az A_5 -nél nagyobbat generálnak, tehát az egész S_5 -öt. Végül $\{(\dots)(\dots)\}$ négyzete is kigenerálja normálosztóként a korábbiak alapján az A_5 -öt, és együtt az S_5 -öt is. Tehát S_5 normálosztói $1, A_5$ és S_5 .

Q -ban a negyedrendű elemek centralizátora az általuk generált részcsoporthoz: $g \in \{\pm i, \pm j, \pm k\}$ esetén $C_G(g) \geq \langle g \rangle$ nyilvánvaló, és nem lehet a teljes csoport, mert i, j, k páronként nem felcserélhetők. Így ezeknek a konjugáltosztálya $8/4 = 2$ elemű: $\{\pm i\}$, $\{\pm j\}$, $\{\pm k\}$ (ugyanis $j^{-1}ij = (-j)ij = -(-k)j = kj = -i$, és hasonlóan a többi). Az 1 és -1 mindennel felcserélhetők, ezért a konjugáltosztályuk egyelemű. Az összes konjugáltosztály: $\{1\}$, $\{-1\}$, $\{\pm i\}$, $\{\pm j\}$, $\{\pm k\}$. Mivel minden elem csak az inverzével konjugált, az összes részcsoporthoz normálosztó is. Tehát a normálosztók $1, \langle -1 \rangle, \langle i \rangle, \langle j \rangle, \langle k \rangle, Q$.

D_{2n} -ben minden forgatás centralizátora tartalmazza az $\langle f \rangle$ kettő indexű részcsoporthoz, nagyobb pedig csak akkor lehet, ha a forgatás a t tükrözéssel is felcserélhető, azaz, ha $f^k = tf^kt = f^{-k}$, vagyis páros n -re csak az $f^{n/2}$, páratlanra nincs ilyen nem triviális forgatás. Így a többi forgatás legfeljebb 2-elemű konjugáltosztályokban van, 2 elem valóban van bennük: $t^{-1}ft = tft = f^{-1}$. Viszont $f^{-1}tf = tt^{-1}f^{-1}tf = t(t^{-1}ft)^{-1}f = t(f^{-1})^{-1}f = tff = tf^2$, és tovább konjugálva f -fel megkapjuk a $tf^4, tf^8, \dots$ elemeket is, így a t konjugált osztálya páros n esetén legalább $n/2$ elemű, páratlan esetén legalább n elemű, és ugyanez igaz tf -re is. Másrészt páros n -re $f^{n/2} \in Z(D_{2n}) \leq C_G(t)$, ezért a tükrözések centralizátora legalább 4-elemű, következésképpen a konjugáltosztályuk pontosan $n/2$ -elemű, páratlanra meg nincs is más lehetőség, mint hogy az n tükrözés alkotja a konjugáltosztályt. Összefoglalva, a konjugáltosztályok D_{2n} -ben:

$\{1\}$, $\{f^{n/2}\}$, ha n páros), $\{f^k, f^{-k}\}$ ($k = 1, 2, \dots, [(n-1)/2]$),

és páros n -re: $\{tf^{2k} \mid 0 \leq k < n/2\}$, $\{tf^{2k+1} \mid 0 \leq k < n/2\}$,
 páratlan n -re pedig $\{tf^k \mid 0 \leq k < n\}$.

Ami D_{2n} normálosztóit illeti, láttuk, hogy a tükrözések $n/2$ vagy n elemű konjugáltosztályokban vannak, és kigenerálják az f^2 -et, így a forgatásoknak is a felét vagy az összeset. Tehát D_n minden olyan normálosztója, amely tartalmaz tükrözést legfőbb 2 indexű. A páros esetben $\langle f^2, t \rangle$ és $\langle f^2, ft \rangle$ valóban normálosztók, és D_n -nel izomorf részcsoporthat generálnak (a szabályos n -szögbe kétféleképpen rajzolhatunk be egy szabályos $n/2$ -szöget, minden második csúcsot megtartva, és azokat az egybevágóságokat tartjuk meg, amelyek az egyik, illetve másik szabályos $n/2$ -szöget önmagukba viszik). A páratlan esetben ilyen normálosztó csak a teljes D_{2n} lehet. A tükrözést nem tartalmazó normálosztók mind részcsoporthat $\langle f \rangle \cong Z_n$ -nek, $\langle f \rangle$ minden részcsoporthat normálosztó, ugyanis $\langle f^k \rangle$ zárt az f -fel és a t -vel való konjugálásra, és így a D_{2n} tetszőleges elemével való konjugálásra is. Tehát minden $d \mid n$ -re van egy Z_d -vel izomorf normálosztó is, $\langle f^{n/d} \rangle$. Speciálisan D_8 -ra 5 konjugáltosztályt: $\{1\}$, $\{f^2\}$, $\{f, f^{-1}\}$, $\{t, tf^2\}$, $\{tf, tf^3\}$ találunk, a normálosztók pedig 1 , $\langle f^2 \rangle$, $\langle f \rangle$, $\langle f^2, t \rangle$, $\langle f^2, tf \rangle$, D_8 .

6. a) Bizonyítsuk be, hogy $Z(S_n) = 1$, ha $n \geq 3$.
 b) Határozzuk meg a D_{2n} diédercsoport centrumát.

Megoldás: a) Legyen $1 \neq g \in S_n$. Ekkor vannak olyan $i, j, k \in \{1, \dots, n\}$ különböző elemek, hogy $ig = j$. Legyen $h = (jk)$. Ekkor $g^h : ih \mapsto jh$, azaz $i \mapsto k$, emiatt $g \neq g^h$, ami mutatja, hogy $g \notin Z(S_n)$.

- b) Mivel $t^{-1}f^k t = (t^{-1}ft)^k = f^{-k}$, egy f^k forgatás csak akkor lehet a centrumban, ha $f^{2k} = 1$, azaz $n \mid 2k$. Tehát a centrumban a forgatások közül páratlan n -re csak az 1 , páros n -re emellett az $f^{n/2}$ van. Az utóbbi valóban minden elemmel felcserélhető, mert $t^{-1}f^{n/2}t = f^{-n/2} = f^{n/2}$, és $f^{-1}f^{n/2}f = f^{n/2}$, és így a $D_{2n} = \langle f, t \rangle$ minden eleme is önmagába konjugálja. t viszont $n \geq 3$ esetén nem cserélhető fel f -fel, mert $t^{-1}ft = f^{-1} \neq f$, és így tf^k sem. Tehát $Z(D_{2n}) = 1$, ha $n \geq 3$ páratlan, és $\{1, f^{n/2}\}$, ha $n \geq 4$ páros.

7. Hány konjugáltja van az $\{1, 2, 3, 4, 5\}$ elemeken ható S_5 -nek, illetve a $H = \langle (12345) \rangle$ részcsoporthat S_7 -ben? Határozzuk is meg a két részcsoporthat normalizátorát!

Megoldás: Tudjuk, hogy a részcsoporthat konjugáltjainak száma a normalizátorának az indexe.

Ha $g \in N_{S_7}(S_5)$, akkor S_5 minden elemét, így az (12345) ciklust is csak olyan permutációba konjugálhatja, amelynek fixpontja marad a 6 és a 7, tehát a 6-ot és a 7-et vagy helyben hagyja, vagy felcseréli. Így $N_G(S_5) \subseteq \{h, h(67) \mid h \in S_5\}$. Az ilyen elemek viszont valóban normalizálják S_5 -öt, mert maga S_5 nyilván normalizálja, és (67) még centralizálja is. Tehát a normalizátor $\{h, h(67) \mid h \in S_5\}$, ennek elemszáma pedig $2 \cdot 5!$, így az S_5 konjugáltjainak a száma $7!/(2 \cdot 5!) = 7 \cdot 6/2 = 21$.

Legyen $a = (12345)$, és $H \langle a \rangle$. Tetszőleges $g \in S_7$ -re H^g is ötelemű ciklikus csoport, amelynek generátora $(12345)^g$. Így minden olyan részcsoporthat konjugált H -val, amelyet egy 5-ciklus generál. 5-ciklusokból $\binom{7}{5} \cdot 4! = 21 \cdot 4!$ van, de négyenként ugyanazt a részcsoporthat generálják, tehát a H konjugáltjainak száma $21 \cdot 4!/4 = 126$.

H normalizátorában azok a permutációk vannak, amelyek az a -t valamelyik (5-ödrendű) hatványába konjugálják. Mivel ezek szintén egyetlen 5-ciklusból állnak, ezekbe valóban

át lehet konjugálni, mégpedig annyiféleképpen, ahányféleképpen felírhatjuk annak az 5-ciklusnak a teljes ciklusfelbontását (az 1-ciklosokat is kiírva): $5 \cdot 2 = 10$ (az 5-ciklust elforgathatjuk, és a két fixpontot felcserélhetjük). Tehát $|N_G(H)| = 10 \cdot 4 = 40$ (ellenőrzés: $40 \cdot 126 = 5040 = 7!$).

$N_G(H)$ -ban nyilván benne van H , továbbá van egy olyan elem, ami (12345) -öt a négyzetébe, (13524) -be konjugálja, pl. (2354) , továbbá (67) is normalizálja (sőt centralizálja) H -t. $\{(12345), (2354), (67)\}$ már kigenerálja a teljes 40-elemű normalizátort, ugyanis $b = (2345)$ és $c = (67)$ felcserélhetősége miatt $\langle b, c \rangle = \langle b \rangle \langle c \rangle$, és ennek elemszáma $\frac{|\langle b \rangle| \cdot |\langle c \rangle|}{|\langle b \rangle \cap \langle c \rangle|} = \frac{4 \cdot 2}{1} = 8$, tehát $8 \mid |\langle a, b, c \rangle|$, másrészt $5 = o(a) \mid |\langle a, b, c \rangle|$, így $40 \mid |\langle a, b, c \rangle|$.

Tehát $N_{S_7}(H) = \langle (12345), (2354), (67) \rangle$.

Hf1. *Legyenek A és B a G csoport részcsoportjai, és tegyük föl, hogy A és B kommutatívak, és $G = AB$. Bizonyítsuk be, hogy $A \cap B$ normálosztója G -nek.*

Hf2. *Bizonyítsuk be, hogy két konjugáltosztály komplexusszorzata zárt a konjugálásra, azaz teljes konjugáltosztályok uniója. Hány konjugáltosztályra bomlik S_5 -ben a $\mathcal{K}_1 \mathcal{K}_2$ komplexusszorzat (milyen ciklusfelbontású elemek vannak benne), ha $\mathcal{K}_1$ a 3-ciklusok, $\mathcal{K}_2$ pedig a 2-ciklusok konjugáltosztálya?*